

Ryttylä 04.09.2009
Matti Väisänen

**PASTORI
HANNU PEKKA SAMUEL MIKKOSEN
VIRKAAN ASETTAMINEN
Kajaanissa
06.09.2009**

Kristuksessa rakas veljemme, Hannu Mikkonen, hänen perheensä ja läsnä oleva seurakunta, tervehdin teitä kahdella Uuden testamentin tekstillä: Niistä ensimmäinen kuuluu näin:

Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi." (Jh 8:31–32.)

Apostoli Paavali puolestaan kirjoittaa Tituksen kirjeen 1:9. jakeessa: *Seurakunnan kaitsijan... "tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, että olisi kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan vastaansanojain väitteet."*

1. Jumalan sanan merkitys

Hyvät seurakuntalaiset, kuulemissamme Raamatun kohdissa korostetaan Jumalan sanassa pysymistä, ensimmäi-

sessä uskovan itsensä kannalta, toisessa seurakunnan kannalta.

Ensimmäisessä kohdassa Jeesus lupaa, että Jumalan sanassa pysyminen vapauttaa ihmisen erilaisista vääristä sidonnaisuuksista, mm. ihmisten ja heidän mielipiteittänsä orjuudesta.

Jälkimmäisessä Raamatun kohdassa Paavali korostaa sitä, että Jumalan sanassa ja sen mukaisessa opissa pysyminen tekee paimenen kykeneväksi opettamaan seurakuntaa ja kumoamaan harhaopit, niin että seurakunta pysyy terveenä ja voi tehdä turvallisesti matkaa kohti taivaallisen Isän kotia.

Olen oppinut elämäni varrella, ettei yksikään pappi tai maallikko, joka ei ole selvittänyt itsellensä Raamattukysymystä ja sen merkitystä, tule kestäämään pakanallistuvan yhteiskunnan taholta tulevaa yleisen mielipiteen synnyttämää painetta. Vain se, jolla on Jumalan ilmoituksen sana eli Raamattu selkänojanaan, pystyy säilyttämään rohkeutensa, vaikka kaikki muut, koko yhteiskunta, olisi häntä vastaan. Sen tähden opetelkaamme tuntemaan Raamattumme mahdollisimman hyvin ja sitoutukaamme Raamattuun, sillä se on Jumalan ilmoitusta meille.

2. Lähetyslapsesta paimeneksi

Toiseksi, *Pastori Hannu Mikkonen* asetetaan tänään Suomen Luther-säätiöön kuuluvan Filippuksen seurakunnan paimeneksi.

Hannu laskeutui vanhempiensa mukana helluntaina 1977 Izmirin lentokentälle perheen ensimmäiselle työkaudelle Turkkiin. Hannu oli silloin vasta 1 vuoden ja 10 kk:n ikäinen. Kun kone rullasi vielä kiitoradalla, Hannu katseli ikkunasta ulos ja sanoi: ”Iloinen Jeesus, iloinen Jeesus”. Äiti Solveig kertoi minulle kirjeessään, kuinka hän oli siihen hetkeen saakka hyvin epävarma, oliko Herran tahto, että menemme työhön nimenomaan Turkkiin. Hannun sanat vapauttivat Solveigin epävarmuudesta. Hän ajatteli, että sama se, missä me olemme, jos ”Jeesus on siitä iloinen”.

Samassa kirjeessään Solveig kertoo, että Hannu oli lapsena varsin herkkä ja oli sisäistänyt syvästi Jeesuksen. Tästä osoituksena myös seuraava esimerkki: Kun äiti Solveig riiteli kerran lastenhoitajan kanssa mitättömästä asiasta, Hannu kuunteli vieressä ja virkkoi: ”Jeesus meni pois.” Solveigin ei auttanut muu, kuin pyytää anteeksi ja sopia lastenhoitajan kanssa.

Kun olin muutama päivä sitten s-postiyhteydessä Solveigiin Istambuliin, hän kertoi, että kun Hannu valmistui ensin nuorisonohjaajaksi, hän sai siunaustilaisuudessa omistettavakseen Jeesuksen sanat: ”*Ruoki minun lampaitani*” (Jh 21:16).

Hannu-pastori, tänään sinut asetetaan Filippuksen seurakunnan paimenvirkaan, jossa sinä saat kaita Kristuksen lampaita. Rukoilemme tässä hetkessä ja myös tulevaisuudessa, että voisit säilyttää saman herkkyyden kuunnella Jeesuksen ääntä, kuin mikä sinulla oli jo varhaisessa lapsuudessasi. Nyt ymmärtävässä iässä se tulee sinulle ja

meille kaikille nimenomaan Raamatun sanassa. Mutta sen avautuminen ja ymmärtäminen edellyttää Pyhän Hengen antamaa herkkyyttä ja nöyryyttä.

3. Haastava kirkollinen tilanne

Kolmanneksi, jotkut meistä voivat mielessään kysellä, mikä se Luther-säätiö oikein on ja mitä se tekee. Vastaan kysymykseen lyhyesti: Luther-säätiö ja siihen kuuluvat jumalanpalvelusyhteisöt eli seurakunnat jatkavat sitä Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen mukaista työtä, jonka piisparamme ja kirkkomme johto ovat hylänneet.

Kirkkomme johto on sekä opillisesti että eettisesti käytännössä luopunut Raamatusta. Se ottaa ohjelmansa tästä maailmasta. Sen seurauksena kirkostamme on tullut pitkälle uuspakanallistuvan yhteiskuntamme jatke, joka toistaa vain samaa, mitä tiedotusvälineet muutenkin jakavat. Tilanne kirkossamme on erittäin vaikea.

Ensiksi, tämä on merkinnyt sitä, että monet seurakuntalaiset ovat jääneet ilman ruokapaikkaa. Tästä hengellisestä Jumalan sanan nälästä on tämäkin Filippus-yhteisö saanut alkunsa.

Toiseksi, se on merkinnyt myös sitä, että virkaan asetettava Hannu-pastorikin on joutunut kirkkomme virkasulun tähden hakemaan pappisvihkimyksensä Ruotsin Lähetys-
hiippakunnan piisपालta, Arne Olssonilta. Näin Pastori Hannu Mikkosella on Raamatun ja tunnustuksemme mu-

kaiset täydet oikeudet pappina toimimiselleen, vaikkakaan ei Suomen luterilaisessa kirkko-organisaatiossa.

Kolmanneksi, suunnitelmat lähetyshiippakunnan perustamisesta Ruotsin mallin mukaan myös Suomeen ja oman piispan valitsemisesta vihkimään lähetyshiippakunnalle lisää pappeja ja kaitsemaan lähetyshiippakunnassa työskenteleviä paimenia on suuri ja vakava ratkaisu, mutta muutakaan tietä toimimisellemme ja kirkkomme auttamiseksi emme nykytilanteessa näe. Mainitun suuren askeleen ottaessamme nojaamme Luterilaisen kirkon tunnustuskirjoihin, joissa sanotaan mm. seuraavasti:

Tämä oikeus on nimenomaan seurakunnalle annettu lahja, jota ei mikään inhimillinen auktoriteetti voi siltä riistää..., ja sitten apostoli luettelee erityisesti kirkolle annettuina lahjoina paimenet ja opettajat ja lisää, että nämä annetaan hoitamaan virkaa, rakentamaan Kristuksen ruumista. Missä siis on tosi seurakunta, siellä täytyy olla oikeus valita ja vihkiä viran hoitajia. (TK s. 293.)

Siksi sanomme Lutheria mukaillen, kuten hän Wormsin valtiopäivillä huhtikuun 18. päivänä v. 1521: ”Tässä seisomme emmekä muuta voi. Jumala meitä auttakoon! Amen”.

Päätös

Lopuksi: Veljemme Kristuksessa, *Hannu Pekka Samuel Mikkonen*, asetamme sinut tänään pyhään virkaan, jossa keskeisimpänä tehtävänäsi on Jumalan sanan julistaminen sekä yksityisesti että saarnaamalla julkisesti Kristuksesta

Jeesuksesta meidän Herrastamme täällä Kajaanin Filippuksen seurakunnassa ja minne ikinä Pyhä Henki sinut ja perheesi johtaakaan. Tehtäväsi on Jumalan lasten ruokkimista ja hoitamista Jumalan sanalla niin, että myös he olisivat valmiita palveluksen työhön Kristuksen ruumiin rakentamiseen.

Täällä diasporassa muukalaisina kokoontuvat Jumalan lapset, kohottakaa katseenne rohkeasti rukouksessa suuren Vapahtajan puoleen. Kantakaa Hannu-pastoria ja hänen perhettään päivittäin esirukouksissanne ja tukekaa häntä kaikin tavoin, niin että hän uskollisesti ja iloisin mielin voisi toimia Jumalan sanansaattajana keskellänne, se on: saarnata sanaa ja hoitaa sakramenteja Kristuksen asetuksen mukaisesti ja niin täyttää sen viran, johon hänet nyt asetetaan.

Aamen.